

Bencsik András: Nagy a baj!

2025 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Ki az erősebb, Amerika vagy az Európai Unió?”

Nagy a baj. Pánikolnak az Európai Unió vezetői, mert rémisztő közelségbe került a béke és a gazdasági föllendülés. Azon ijedtükben, hogy Vlagyimir Putyin és Donald Trump a közel háromórás alaszakai megbeszélésen

megegyezhettek a tartós béke feltételeiben, most csapat-papot hagyva rohantak a rettenetesen bejedit kis Zelenszkij után Washingtonba, hogy kórusban kérleljék a fnököt, az isten szerelmére, nehogy abbahagyja a háborút. Még rengeteg bomba vár felhasználásra, még nem haltak meg elegenden, meg különben is, már majdnem kész a csodafegyver (Wunderwaffe), és azzal aztán, ha bevetik, jaj lesz Oroszországnak.

Csak a történeti hőség kedvéért: kiment a jelentéktelen Ursula von der Leyen, vele tartott Friedrich Merz német kancellár, aki még nála is jelentéktelenebb, csatlakozott hozzájuk Alexander Stubb finn elnök, akiről eddig nem sokat tudtunk, vele tartott Emmanuel Macron francia elnök, mert csekély hátralév? idejében már semmiről sem akar lemaradni, hátha mégis bekerül a történelembe, őt követte Mark Rutte bukott holland miniszterelnök, akiből NATO-főtitkár lett, ami, legyünk őszinték, a NATO tényleges erőviszonyait és Rutte életútját ismerve egy rossz vicc, és velük ment az olasz miniszterelnök, Georgia Meloni is, aki mintha ezzel a részvétellel akarta volna a világgal tudatni, hogy igenis van olyan, hogy az asszony ingatag. Szóval ez volt a csapat.

A fnök az elre bejelentett forgatókönyv szerint először az ő kis ukrán kedvencével óhajtott négy szemközt beszélni: kedvesen, de mégis határozottan az értésére adni, hogy őket ketten, mármint az orosz és az amerikai államfő milyen feltételekben állapodtak meg. Valószínűleg azt is értésére adta, hogy ez most itt nem egy vitakör, ahol ki-kik elmondhatja a maga véleményét, aztán a végén szavazással eldől, hogy kinek lesz igaza, hanem egy tájékoztatás, miszerint ez van, ezt kell mostantól szeretni.

Mindeközben a siratókórus odakint várakozott. Aztán miután a kis Zelenszkijt felloccsolták és pofikáját megpaskolták szelíden, hogy ne legyen annyira sápadt, a kórus is bejöhetett. Nem tudjuk, ki mit mondott, hogyan és miképpen igyekeztek Donald Trump lelkére hatni azon politikusok, akik nem is olyan régen még, az amerikai elnökválasztási kampány idején a pokolba kívánták őt és teljes odaadással drukoltak ellenfelének, mint ahogy azt sem tudjuk (de azért gondoljuk), hogy az amerikai elnök emlékezete megörizte-e ezeket a dolgokat, egyszerűen őszintén sajnáljuk, hogy nem lehettünk ott egy kis ártatlan lepke képében az ovális irodában, mert azért az nem lehetett akármilyen másor.

Jaj, el ne felejtsem, időközben Keir Starmer brit miniszterelnök is bejelentette, hogy megy Washingtonba, mert nem szeretne a buliból kimaradni ő sem, pedig őket ugye kiléptek az EU-ból. És ki tudja, lapzártá után még hány öntudatos európai államfő kerekedett útra, de túl nagy reményeik nemigen lehetnek, mert Donald Trump világossá tette: „Zelenszkij elnök azonnal véget vethet a háborúnak, ha akarja, vagy folytathatja a harcot. Emlékezzünk, hogyan kezdődött: Obama visszaadta a Krímet (12 éve, egyetlen lövés nélkül!), és UKRAJNA NEM CSATLAKOZIK A NATO-HOZ. Vannak dolgok, amik sosem változnak.”

A történelmi kérdés, amire néhány nap múlva választ kapunk, így szól: kinek a kezében van a döntés joga? Ki az erősebb, Amerika vagy az Európai Unió? Bármilyen lesz is a válasz, valakinek fájni fog. És a világ megváltozik.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Ajánló

